

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: G. Stratulat)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

Î N C H E I E R E

7 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ion Matasari,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Irina Danileico,
Victor Danileico și Tatiana Danileico împotriva lui Ion Matasari cu privire la
excluderea casei de locuit din dreptul de proprietate comună, și
la acțiunea reconvențională depusă de Ion Matasari împotriva Irinei
Danileico, lui Victor Danileico și Tatianei Danileico cu privire la repararea
daunelor financiare,
împotriva deciziei din 3 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 10 noiembrie 2015, Irina Danileico, Victor Danileico și Tatiana Danileico
au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Matasari, solicitând
partajarea în natură proprietatea comună pe cote-părți, care este compusă din
imobilul, amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXX, între Victor Danileico, Tatiana
Danileico și Irina Danileico, proprietari a 2/3 cote-părți și Ion Matasari, proprietar
a 1/3 cotă-parte, proporțional cotelor din imobil, stabilirea modului de folosință a
terenului cu suprafața de 0,0572 ha din str. XXXXX, mun. Chișinău, proporțional
cotelor-părți din imobil, atribuind în folosință 2/3 cote-părți lui Victor Danileico,
Tatianei Danileico și Irinei Danileico reieșind din cotele-părți din imobil, 1/3 lui
Ion Matasari reieșind din cota-parte din imobil.

În motivarea acțiunii au indicat că sunt coproprietarii imobilului XXXXX,
mun. Chișinău, care este amplasat pe un teren cu suprafața de 0,0572 ha, aflate în
folosința părților.

Au afirmat că o perioadă îndelungată între părți apar probleme privind modul
de folosire a terenului și proprietății, datorită faptului că fiecare proprietar deține o
cotă-parte ideală.

Reclamanții au considerat că partajarea averii pe cote-părți în instanța de
judecată va conduce la ameliorarea conflictelor între coproprietari, relevând că
pârâtul a refuzat să soluționeze cerințele adresate instanței de judecată în mod
benevol.

Au mai afirmat că conform Raportului de expertiză, executat de Centrul
Național de Expertize Judiciare cu nr. 3013-3020 din 20 decembrie 2019, nu este

posibilă împărțirea în cote-părți de 1/3 și 2/3 a terenului înregistrat cu nr. cadastral XXXXX.195, a casei înregistrate cu nr. cadastral XXXXX.195.01, casei înregistrate cu nr. cadastral XXXXX.195.02, situate în mun. Chișinău, str. XXXXX, fapt pentru care au renunțat la această pretenție și au solicitat încetarea procesului pe acest capăt de cerință.

Totodată, au invocat că casa cu nr. cadastral XXXXX.195.02 situată în mun. Chișinău, str. XXXXX, a fost construită de Victor Danileico și urmează a fi exclusă din dreptul de proprietate comună cu recunoașterea dreptului de proprietate personală asupra ultimului.

La 21 iulie 2020, Irina Danileico, Victor Danileico și Tatiana Danileico au depus cererea privind modificarea cerințelor acțiunii, prin care au solicitat, în urma concretizării acțiunii, excluderea casei înregistrate cu nr. cadastral XXXXX.195.02, cu suprafața de 120,8 m.p., constând din literele B, B1, B2, situată pe terenul din mun. Chișinău, str. XXXXX, din dreptul de proprietate comună, recunoscând după Victor Danileico dreptul de proprietate asupra acestui bun imobil; încasarea de la Victor Danileico în favoarea lui Ion Matasari a sumei 2 346 de lei plătiți de Ion Matasari pentru obligațiile fiscale ce reies din dreptul de proprietate pentru perioada 2017-2019.

La 5 decembrie 2016, Ion Matasari a înaintat acțiune reconvențională împotriva Irinei Danileico, lui Victor Danileico și Tatianei Danileico cu privire la repararea daunelor financiare.

În motivarea acțiunii a indicat că reclamanții împreună cu un grup de funcționari a filialei ÎS „Cadastru” au pus în aplicare o tentativă criminală de atac asupra proprietății sale situate în mun. Chișinău, str. XXXXX, nr. cadastral XXXXX.195, care ignorând actele notariale, intenționat au falsificat înregistrările cadastrale în delimitarea cotelor-părți.

A susținut că reclamanții doresc să-și legalizeze proprietatea prin intermediul instanței de judecată și susține că cererea de chemare în judecată a acestora este neprobată.

Ion Matasari a afirmat că construcția cu nr. cadastral XXXXX.195.02 a fost edificată ilegal și cu controverse de către Victor Danileico, în diferite acte având suprafețe diferite și destinații diferite.

A invocat că din cauza efectuării înscrisurilor cadastrale ce nu corespund realității i-a fost impus să achite forțat impozite pe bunurile imobile pentru obiectul cu nr. cadastral XXXXX.195.02, situat în mun. Chișinău, str. M. XXXXX, în sumă de 2023 de lei.

Ion Matasari a solicitat recuperarea prin compensarea daunelor plătite forțat din contul său pentru obiectul cu nr. cadastral XXXXX.195.02 în sumă de 2 023 de lei.

La 25 februarie 2020, Ion Matasari a depus o cerere privind majorarea cuantumului pretenției inițiale, solicitând încasarea din contul pârâților a sumei de 2 346 de lei.

În cadrul examinării cauzei în prima instanță, Ion Matasari a confirmat faptul că i-au fost recuperate daunele materiale în sumă de 2 400 de lei și a solicitat retragerea cererii suplimentare din 30 iulie 2020.

Prin hotărârea din 7 septembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Irina Danileico, Victor Danileico și Tatiana Danileico împotriva lui Ion Matasari cu privire la

excluderea casei de locuit din dreptul de proprietate comună, cu stabilirea dreptului de proprietate personală. S-a respins ca neîntemeiată acțiunea reconvențională depusă de Ion Matasari împotriva Irinei Danileico, lui Victor Danileico și Tatiane Danileico cu privire la repararea daunelor financiare.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 30 septembrie 2020, Irina Danileico, Victor Danileico și Tatiana Danileico au declarat apel, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii din 7 septembrie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii inițiale.

La 6 octombrie 2020, Ion Matasari a declarat apel, solicitând admiterea cererii de apel, casarea a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri.

Prin decizia din 3 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-au respins apelurile declarate de Irina Danileico, Victor Danileico și Tatiana Danileico, și de Ion Matasari. S-a menținut hotărârea din 7 septembrie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Irina Danileico, Victor Danileico și Tatiana Danileico împotriva lui Ion Matasari cu privire la excluderea casei de locuit din dreptul de proprietate comună, și acțiunea reconvențională depusă de Ion Matasari împotriva Irinei Danileico, lui Victor Danileico și Tatiane Danileico cu privire la repararea daunelor financiare.

Pentru a decide astfel, Colegiul a reținut că conform Raportului de expertiză judiciară nr. 3013-3020 din 20 decembrie 2019, partajarea proporțional cotelor-părți ideale de 1/3 la 2/3 a bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX.195 format din bunurile imobile - terenul pentru construcții cu nr. cadastral XXXXX.195, casa de locuit cu nr. cadastral XXXXX.195.01 și casa de locuit cu nr. cadastral XXXXX.195.02, amplasate în mun. Chișinău, str. XXXXX, din punct de vedere tehnic nu este posibil.

Colegiul a specificat că conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, rubrica 2.13 bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX.195.02 amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXX, constituie proprietate comună pe cote-părți, Ion Matasari deține cu drept de proprietate cota-parte de 1/3 din bunul imobil menționat, înscrierea fiind realizată la 7 iulie 2005, iar cotele-părți rămase sunt deținute de Irina Danileico, Victor Danileico și Tatiana Danileico.

În conformitate cu prevederile art. 316 alin. (1) și (2) Cod civil (în redacția legii până la 01.03.2019), proprietatea este, în condițiile legii, inviolabilă. Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condițiile legii.

În sensul normei date, inviolabilitatea proprietății, deci, urmează a fi înțeleasă în sensul că nimeni nu va fi în drept să intervină abuziv în exercitarea dreptului de proprietate, decât în cazurile și în ordinea stabilită de lege

Potrivit art. 321 alin. (2) Cod civil, în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobândește la data înscrierii în registrul bunurilor imobile, cu excepțiile prevăzute de lege.

Conform art. 344 alin. (1) Cod civil, proprietatea este comună în cazul în care asupra unui bun au drept de proprietate doi sau mai mulți titulari.

Cu referire la cererea de apel înaintată de Danileico Irina, Danileico Victor, Danileico Tatiana, Colegiul civil va accentua că bunul imobil cu numărul cadastral XXXXX.195.02 amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXX, în privința căruia Danileico Irina, Danileico Victor, Danileico Tatiana solicită excluderea proprietății

comune pe cote-părți, aparține cu drept de proprietate lui Matasari Ion, începând cu 07.07.2005, care este coproprietar al bunului imobil de referință deținând 1/3 cotă parte, respectiv sunt juste concluziile primei instanțe cu referire la faptul că admiterea acțiunii reconvenționale ar putea genera încetarea dreptului de proprietate a pârâtului asupra cotei-părți de 1/3 din bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX.195.02, fapt care contravine prevederilor art. 337 Cod civil și garanției dreptului de proprietate, or, clădirea rezidențială cu suprafața de 120,8 m.p., formată din literele B, B1 și B2 este o parte integrantă a bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX.195.02, iar excluderea acesteia din proprietatea comună pe cote-părți nu este prevăzută de legea materială.

Prin prisma art. 361 alin. (1) și (2) Cod civil, Colegiul a conchis că după renunțarea parțială la acțiune în partea ce ține de partajarea averii comune pe cote-părți prin partajarea în natură, reclamantii Irina Danileico, Victor Danileico și Tatiana Danileico nu au solicitat partajarea bunului imobil într-o altă modalitate, în sensul art. 361 Cod civil, ori, după cum rezultă din raportul de expertiză judiciară nr. 3013-3020 din 20 decembrie 2019, partajarea din punct de vedere tehnic nu este posibilă.

Astfel, Colegiul a considerat că apelul declarat de Irina Danileico, Victor Danileico și Tatiana Danileico este nefondat, fiind de fapt o expunere al dezacordului cu hotărârea primei instanțe, care a adoptat o hotărâre bazată pe probe pertinente și concludente, cu interpretarea corectă a normelor de drept material, ori, este inadmisibilă lipsirea de proprietate a lui Ion Matasari, în condiția în care partajarea bunului imobil din punct de vedere tehnic nu este posibilă, iar o altă variantă de împărțire nu a fost propusă de către reclamantii.

Cu referire la cererea de apel declarată de Ion Matasari, Colegiul a conchis că aceasta este întemeiată pe cererea de concretizare înaintată de către ultimul la 4 septembrie 2020, care conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 7 septembrie 2020, prin încheiere protocolară a fost restituită lui Ion Matasari, deoarece aceasta conține pretenții depuse la etapa necorespunzătoare, prin urmare aceste pretenții nu au constituit obiectul examinării acțiunii în prima instanță.

În consecință, Colegiul a constatat că argumentele invocate în cererile de apel poartă un caracter declarativ și nu corespund realității, concluzia primei instanțe în acest sens fiind bazată pe normele de drept material aplicabile speței, pe probe concludente, utile și pertinente și corespunde prevederilor legislației în vigoare, care a cercetat pertinent probele administrate la materialele cauzei și corect a soluționat litigiul, pe când apelantii în apelurile depuse nu au invocat nici un argument care ar putea răsturna concluzia dată de instanța de fond.

La 11 mai 2021, Ion Matasari a declarat recurs, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a cererii reconvenționale.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel la examinarea cauzei nu a constatat just și a dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu a examinat cauza sub toate aspectele și nu a stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a

demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 3 februarie 2021 și a expediat-o participanților la proces la 3 martie 2021 (f.d. 45, Vol. II), astfel, recursul declarat la 11 mai 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 2 iunie 2021 instanța de recurs a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței, or, până la data examinării cauzei careva referințe în adresa instanței nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ion Matasari, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Matasari nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Ion Matasari, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Matasari, împotriva deciziei din 3 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat